

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА
ІНСТИТУТ ЖУРНАЛІСТИКИ
Кафедра телебачення і радіомовлення

ТЕЛЕВІЗІЙНИЙ НАРИС
«НАРОДЖЕННЯ ТВОРЧОСТИ»

Кваліфікаційна робота
на здобуття освітньо-кваліфікаційного рівня
«бакалавр»
студентки 4 курсу
спеціальності 061 «журналістика»
Андрияник Юлії Володимирівни

Науковий керівник
доц., канд.філол. н. **Федорчук Л.П.**

Київ – 2021

ЗМІСТ

ВСТУП	3
ОПИС ПРОЄКТУ	7
ТЕХНІЧНІ ХАРАКТЕРИСТИКИ	12
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ	16
ДОДАТОК	18

ВСТУП

Кажуть, справжні генії народжуються раз на століття. Їхні імена викарбовують на скрижалях історії, їхні імена люди із захопленням та певною гордістю за весь рід Номо плекають на вустах та передають новим поколінням, подібно до основ абетки. А скільки разів на століття, десятиліття, рік, місяць і тиждень народжуються творчі таланти? Поспішу сама себе виправити: не народжуються, а виковуються, випрацьовуються, гартуються, титанізуються. Скільки таких талантів — художників, архітекторів, музикантів, танцюристів — зачинено в тісних майстернях та квартирках чотири на чотири? І скільки мистецьких шедеврів вони там ховають?

Можна додати, звичайно: зараз вік високої конкуренції, зараз у виграші пробивні — треба заявляти про себе. Із цим важко посперечатися. Але ж водночас ХХІ століття — час великих пошуків і відкриттів: космічних просторів, нових можливостей, кордонів власної особистості. То чому ж ми минаємо таланти?

Пересічному перехожому дещо дивно постукати у двері маленької майстерні на розі вулиці (хоча спершу треба її принаймні помітити!) й незручно почати розпитувати митця про його творчий шлях. А от для журналіста це житейська справа. І саме він, володіючи професійною майстерністю, здатен цілком розкрити особистість маловідомого художника чи музиканта, розповісти широкому загалу історію окремої творчої особистості, можливо, навіть допомогти в розвитку та популяризації ремесла. Творцю — відомість. Мистецтву — ще один талант. Людству — безцінне арт-надбання. У цьому насамперед полягає **актуальність** та **мета** роботи.

Водночас є ще одна теза на підтвердження релевантності обраної теми. ЗМІ давно перестали бути простим транслятором щоденних новин і вже точно не повернуться до єдиного первинного друкованого формату. Медіа в сучасному світі — це безмір форм, видів, інструментів, це стрімкі новації й швидкопоширювані тренди, це постійне тримання руки — із мікрофоном,

ручкою, диктофоном, смартфоном — на шаленому пульсі діджитал-світу. Зручніше людям читати новини з екранів, а не шпальт — видання масово переходять в онлайн-формат. Сподобалися подкасти — медійники вже наступного дня починають їх записувати. Канали в Telegram — прийнято! Clubhouse — журналісти шукають інвайти й хутко організують кімнати. ЗМІ ловлять тренди й таким чином залишаються в контакті з аудиторією, навіть розширюють її. Таким чином мають змогу встановлювати тематичний та проблемний порядок денний для суспільства. Із одного боку це величезна відповідальність, із іншого — широкий простір можливостей.

Володіючи шансом самостійно створювати пропонування медіатеми (бо чи завжди насправді попит крокує першим?) та диктувати настрої аудиторії, журналісти повинні не лише гнатися за рейтингами, а й думати про глобальний вплив на своїх читачів, глядачів, слухачів.

Останні роки на фоні непростих політичної, економічної та соціальної ситуацій у державі, поготів підкріплених переломними умовами пандемії, люди все частіше бідкаються на «суцільний негатив» у ЗМІ. Формула «7С» уже давно не є якимось таємним інструментом захоплення уваги аудиторії, бо самі представники аудиторії усвідомлюють, що їх чіпляють Сенсаціями, Скандалами, темами Сексу, що з них «видушують» Сльози й Сміх, що на них навіюють Страх. І хоча люди, навіть знаючи механізм впливу, продовжують ковтати медіастрави, приготовані за рецептом «7С», вони таки прагнуть чогось кардинально іншого, нового, свіжого, частково революційного.

Як би дивно не звучало, але в сучасному медіапросторі, переповненому політичними новинами, щоденною статистикою захворюваності на Covid-19 та безперервними зірковими скандалами, свіжим ковтком повітря є культура. Мистецтво — це емоційна та психологічна розрядка, це натхнення, пізнання й поклик вищого в людських душах.

Телекритикиня Наталія Лигачова зазначає: «Те, що добре для ринку, зовсім не обов'язково добре для суспільства. Великі рейтинги приносять зовсім не просвітницькі проекти, а чорнуха й жовтуха» [11, с. 15–16].

Люди потребують журналістики, пов'язаної з культурою. Водночас для медійників створення подібних матеріалів є можливістю реалізувати культурну функцію ЗМІ. Це також важливі аспекти для підтвердження **актуальності** обраної тематики.

Особливості роботи полягають у поєднанні двох своєрідних лейтмотивів. Із одного боку — прагнення всебічного розкриття особистості творця через трансляцію його індивідуальних історій, думок, поглядів, переконань, стилю життя. Із іншого — спроба ототожнити одного митця з мистецтвом загалом. Бо коли творчість виходить далеко за грані хобі чи просто професійної діяльності, коли вона наскрізь просякує всі сфери життя та стає його стилем, я глибоко переконана, саме тоді окрема людина дорівнюється до мистецтва.

Тобто герой мого теленарису — це персоніфікований образ мистецтва загалом. Тобто знайомство глядачів із творцем і його творіннями буде водночас зануренням у творчість глобальних масштабів.

Новизна запропонованого продукту зумовлена тим, що досі ніхто не входив у великий творчий світ (поверхнево — лише маленьку квартирну-майстерню) мого героя. Звичайно, є журналісти, що пишуть та знімають матеріали про мистецтво, проте більшою мірою це розповіді про добре відомих особистостей або ж історії з прив'язкою до гостросоціальних тем (наприклад, арт-виставка, присвячена подіям на Сході нашої держави) чи тематичних конкурсів, проектів, перформансів (наприклад, перемога художника/творчого колективу/музиканта на фестивалі). Моя ж робота зосереджена одночасно на особистості маловідомого творця та завдяки його образу — на мистецтві в глобальному вимірі.

Отже, **об'єктом** роботи є мистецтво, творчість як у контексті одного героя, так і у всеохопному масштабі. **Суб'єктом** нарису є головний персонаж, на історіях та діяльності якого й побудована сюжетна лінія.

Предмет пізнання — це всесторонні виміри мистецтва, особистість та творчий шлях окремого творця.

Перед початком роботи над теленарисом я поставила такі **завдання**:

- познайомити глядачів із особистістю митця: його історією, ідеями, поглядами, переконаннями, стилем життя;
- ототожнити образ художника з творчістю загалом і таким чином занурити аудиторію у всеохопну атмосферу мистецтва;
- показати процес народження мистецького твору в естетичному ключі;
- надихнути глядачів: когось — на творчість, когось — на споглядання мистецьких творів, когось — на знайомство з талантами, когось — на дослідження мистецтва;
- передати аудиторії творчу атмосферу, якою просякнуте все життя митця — від особистого простору до стосунків із людьми та світогляду.

Основний метод, використаний для реалізації поставлених завдань, — інтерв'ю з героєм теленарису. Завдяки ньому вдалося дізнатися про життєвий і творчий шлях митця, зрозуміти й передати глядачам особисті погляди, переконання та думки молодого таланту. Ще один застосований **метод** — спостереження. Я думаю, що журналістика загалом не здатна функціонувати без цього методу, а будь-який представник ЗМІ повинен володіти вмінням помічати деталі, дрібні, незвичні, часом приховані від ока пересічної людини.

Саме внутрішня спостережливість допомогла мені помітити нестандартність натури та творчості майбутнього героя теленарису. Вона ж працювала на повну, щойно я вперше ввійшла в майстерню. Вона сприяла вловлюванню потрібних слів, жестів, емоцій. Вона дозволила фіксувати кожен цікаву деталь об'єктивом фотокамери, помічати все в епізоди нарису та передавати творчу атмосферу глядачам.

ОПИС ПРОЄКТУ

Для повноцінного розкриття творчої особистості героя, а також вдалого поєднання його життєвих історій, процесу народження нового арт-об'єкта та занурення в атмосферу мистецтва загалом я обрала **жанр** телевізійного нарису. В узагальненому розумінні він лежить на межі між документальним та художнім, тому цілком виправдано, що створений мною продукт у майбутньому можна буде використати і як документальну основу для вивчення творчості героя та розвитку мистецтва нашого часу загалом, і як художній мініфільм.

Звернувшись безпосередньо до одного з видів теленарису (портретного нарису), я дотрималася у своїй роботі основних вимог жанру, а саме:

- втілення задуму в художньо-узагальненій формі;
- вибір героя та побудова сюжету навколо його особистості;
- характеристика героя матеріалу: від зовнішності, діяльності та стилю життя до особливостей характеру та індивідуальних поглядів на світ, творчість і власне місце в цих площинах;
- наявність портретного інтерв'ю (саме так інтерв'ю стало не лише методом збору інформації, а й формою втілення та відбиття матеріалу на телеекранах);
- розкриття особливостей творчого шляху та формування світовідчуття героя через призму життєвих обставин;
- наявність біографічності;
- формування «обличчя» нарису завдяки поєднанню декількох аспектів — акценту на особистості героя та позатекстових елементах (кадрування, монтаж, світло, звукові ефекти).

До жанру портретного нарису у своїх роботах неодноразово зверталися дослідники та практики телевізійної сфери, зокрема З. Дмитровський, Г. Лазутина, А. Соколов, Ю. Шаповал. А відомий французький репортер,

ексредактор газети «LeMonde» («Світ»), директор Центру підготовки і перепідготовки журналістів у Парижі Ів Аньєс навіть вивів певну класифікацію портретних нарисів [1, 315–316]. Згідно з нею, існує 6 різновидів портретів як журналістських жанрів:

1. ідентифікаційна картка;
2. некролог;
3. портрет-репортаж;
4. портрет-інтерв'ю;
5. портрет-розслідування;
6. портрет-порівняння.

Орієнтуючись на цю авторську класифікацію, можу віднести власну творчу роботу до жанру, що лежить на межі двох видів — портрету-репортажу та портрету-інтерв'ю. По-перше, розповідь про героя була створена безпосередньо під час зустрічі, поготів — у його творчій майстерні. А це можливість передати справжню атмосферу (у тому числі й завдяки живим звукам, кольорам), створити ефект присутності глядача на місці та занурити його в стиль життя митця, дух мистецтва загалом. По-друге, за визначенням самого Іва Аньєса, портрет-інтерв'ю — це публікація, у якій «за допомогою зустрічі або діалогу з головним героєм ми намагаємося висвітлити, вписати в поточний контекст його особистість та провідні лінії сюжету» [1, с. 315]. І моя робота цілком відповідає описаним критеріям.

Назва теленарису «Народження творчости» покликана відбити поєднання декількох аспектів у роботі: розкриття особистості митця, процесу створення нового арт-об'єкта та відображення мистецтва у глобальному масштабі. Про ідею ототожнення творця — його творіння — творчости загалом говорить уже сам початок роботи через символічне оформлення презентації назви. Це своєрідний натяк глядачам сприймати картину з екрану в ширшому вимірі, дивитися/вслухатися/здумуватися глибше.

Згідно з авторським задумом, портретний теленарис поділений на дві частини, що постійно чергуються між собою. Із розмежуванням проблем не виникає, оскільки відмінності між частинами підкреслені за допомогою різних технічних та емоційних прийомів.

	1 частина	2 частина
тема	життєвий і творчий шлях митця, його світоглядні позиції	процес народження нового мистецького твору
дія на екрані	динаміка розповіді, чергування кадрів	статичні кадри
колір	одна палітра (відбиття атмосфери творчої майстерні), однак різні кольори	ч/б
звуковий супровід	діалог у кадрі, закадровий голос героя, тематичні звуки в майстерні	лише фонова музика
композиція частини	багатовекторність тем (для всеохопного розкриття особистості митця)	формат «відрізка» (для поетапного детального відслідковування процесу народження нового твору мистецтва)
атмосфера	різна, частково — гумористична	естетика
ідея	зв'язок творця — творіння — творчості загалом	

У фіналі роботи глядач бачить готовий твір мистецтва, однак розуміє, що діяльність героя продовжується, а власне творчість узагалі не має меж.

Теоретична частина кваліфікаційної роботи складається з двох частин. До першої входять опис продукту, технічні характеристики та список використаних джерел, друга — це розшифровка творчого проєкту, вміщена в додаток до теоретичної частини.

Під час підготовки авторського проєкту важливо було продумати свою **авдиторію** — глядачів, яким має бути адресована робота. Насамперед портретний теленарис розрахований на людей, що цікавляться мистецтвом загалом, безпосередньо залучені до його створення, люблять знайомства з нестандартними й творчими особистостями. Глядачами можуть бути реципієнти будь-якого віку чи статусу (школярі, молодь, доросле населення), статі, національності, сімейного стану, рівня освіти, роду діяльності, рівня доходів, релігійних переконань, місця проживання та особистих уподобань. Оскільки культура — це невід’ємна складова повноцінного розвитку людини, створений портретний нарис здатен виконувати культурну та просвітницьку функції та бути актуальним для перегляду всіма представниками суспільства.

Окремими категоріями споживачів, яким можна запропонувати готовий продукт, є такі:

- дослідники та критики мистецтва (для знайомства з творчою особистістю, його роботами);
- студенти мистецьких спеціальностей (для вивчення особливостей творчого стилю, перейняття певних кейсів);
- представники музеїв/галерей/творчих просторів, колекціонери творів мистецтва (для знайомства з творчою особистістю, його стилем та роботами);

Мова теленарису — українська.

Розроблений продукт може бути використаний для показу в ефірах чи публікаціях таких ресурсів:

- у рамках навчального процесу в інститутах та університетах України на кафедрах, пов’язаних із журналістикою та мистецтвом;

- на телеканалі Інституту журналістики Київського національного університету імені Тараса Шевченка — «Студент – ТВ»;
- на телеканалі «UA: КУЛЬТУРА».
- на інтернет-ресурсу <https://mitec.ua> (Сучасне мистецтво України);
- на каналі Ukraïner (<https://www.youtube.com/channel/UCbNaKxi1j-Q5jWZDpJZp56g>).

Зважаючи на особливості аудиторії та очевидно позитивний потенційний вплив на глядачів, у готового телевізійного нарису є перспективи трансляції на українському телевізійному ринку, використання на різноманітних інтернет-платформах. Окрім того, робота може започаткувати цілий цикл телевізійних нарисів, присвячених творчим особистостям, їхнім історіям та сучасному мистецтву загалом.

ТЕХНІЧНІ ХАРАКТЕРИСТИКИ

Першим етапом підготовки творчого проєкту став моніторинг телевізійного та інтернет-простору з метою оцінки популярності програм

культурного, зокрема мистецького, спрямування в ньому. Також було проведено усне опитування серед 15 респондентів (вікова категорія — 18-24 роки), чие освітнє та/або професійне спрямування безпосередньо пов'язане зі сферою журналістики (студенти Інституту журналістики КНУ ім. Тараса Шевченка, молоді кореспонденти українських телеканалів та автори кількох інтернет-видань). Мета опитування — з'ясувати, як самі представники та потенційні майбутні працівники медійного середовища оцінюють тематичне різноманіття в українському просторі ЗМІ, чи помічають нестачу матеріалів культурного спрямування.

Згідно з відміченими тенденціями самостійного моніторингу та результатами опитування, в національному телевізійному та інтернет-просторі є відчутний дефіцит журналістських продуктів культурної, зокрема мистецької, тематики. Такий висновок дозволив упевнитися в актуальності задуманого проєкту.

Наступним етапом став пошук головного героя теленарису. Протягом досить тривалого часу до цього я слідкувала за активністю митця на персональній сторінці в соціальній мережі Facebook. Вирішила звернутися з пропозицією та отримала згоду. Відтак ми домовилися про запис інтерв'ю та зйомку.

Безпосередньо перед інтерв'юванням був етап підготовки, що включив повторний моніторинг доступної інформації про героя та формування переліку запитань до нього.

Для проведення зйомки основною локацією було обрано творчу майстерню головного героя в місті Києві. Свій вибір аргументую так: по-перше, особистий простір митця дозволяє повністю зануритися в стиль його життя та передати глядачам усю відповідну атмосферу; по-друге, в умовах тогочасного локдауну в столиці «асортимент» локацій був значно звужений; по-третє, це чудова можливість довести, що карантинні обмеження та

породжені ними незручності не стають на заваді створенню творчого відеопроєкту.

Для виробництва запропонованого продукту я використовувала фотоапарат Canon EOS 80D Body (1263c031aa).

Ширина кадру становить 1920 точок. Висота кадру дорівнює 1080 точок (див. Рис.1) . Після експортування відео у форматі MP4 файл важив 841 Мб (див. Рис.2). Продукт був змонтований у програмі Adobe Premiere Pro CC 2018 (див. Рис.3).

Для початкового конвертування аудіофайлів із формату WAV у формат MP3 я використовувала відкриту інтернет-платформу — Audio Converter online (див. Рис.4).

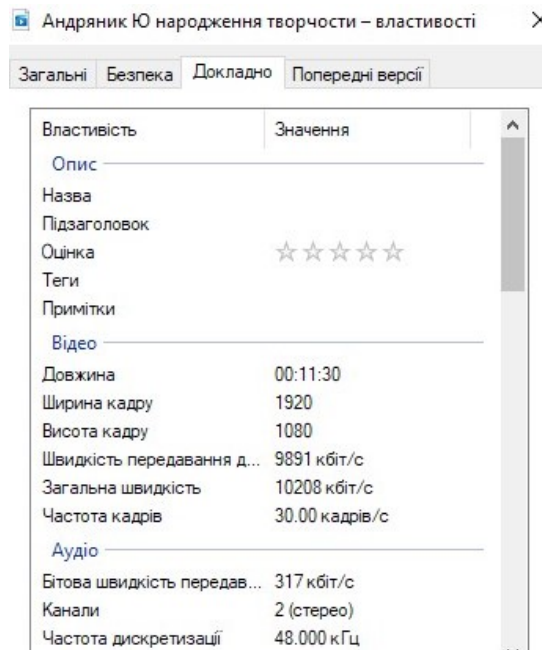

Рис. 1. Технічні характеристики продукту (1)

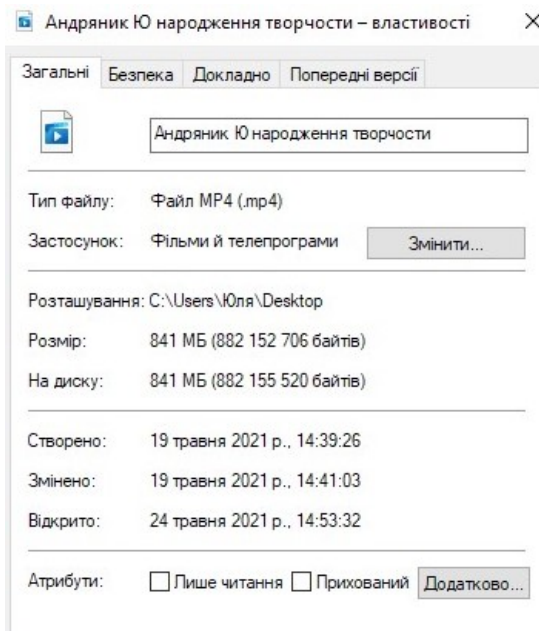

Рис. 2. Технічні характеристики продукту (2)

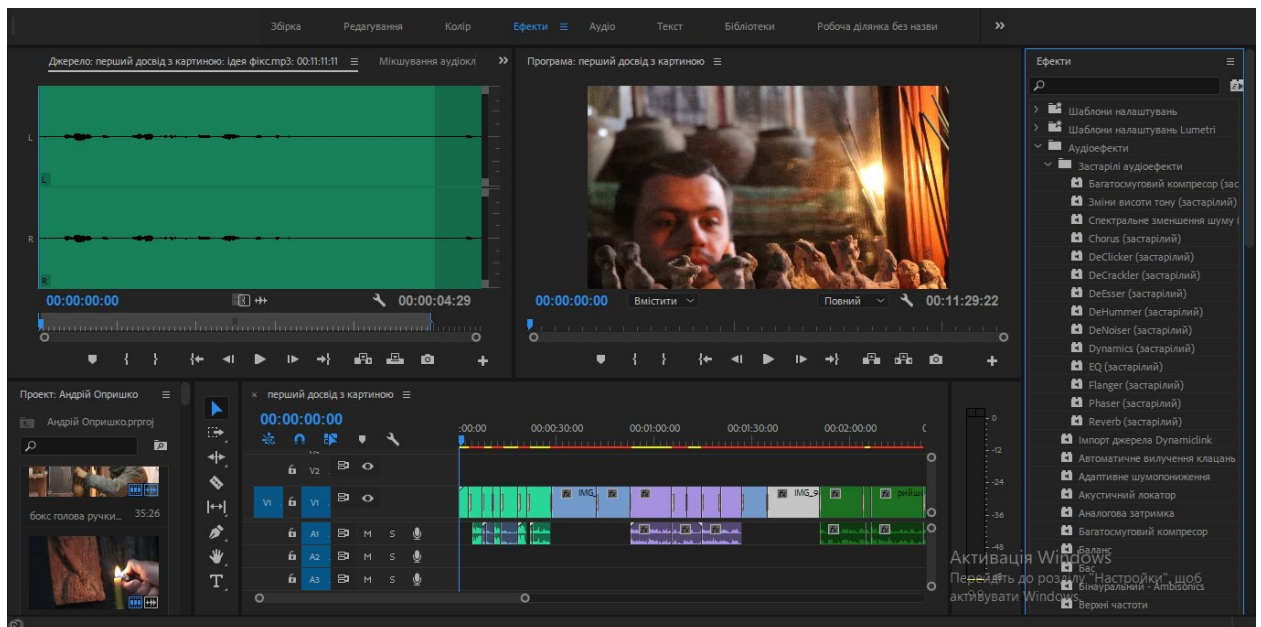
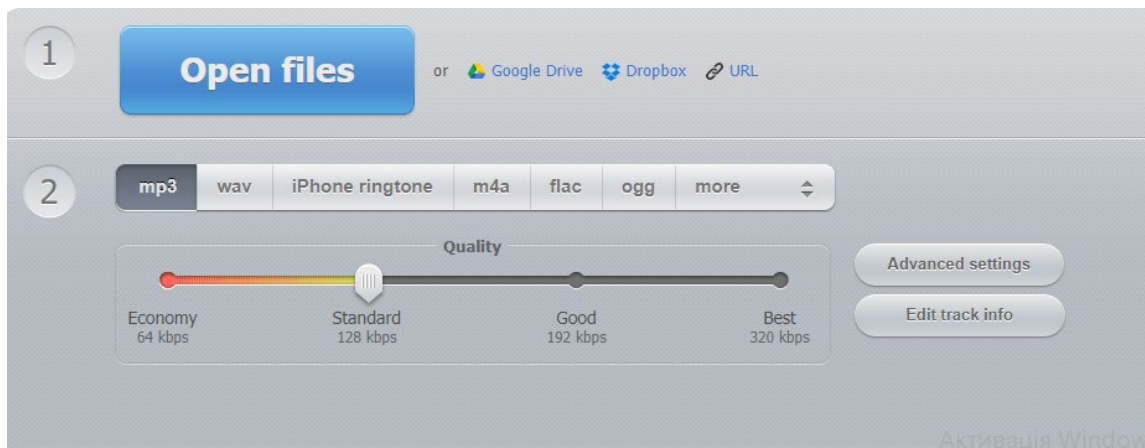

Рис. 3. Монтаж продукту в програмі Adobe Premiere Pro CC 2018

Рис. 4. Конвертування аудіофайлів із формату WAV у формат MP3 у на відкритому онлайн-ресурсі Audio Converter online

Загальна тривалість фільму становить 11 хвилин та 28 секунд. Із них 12 секунд — фінальні титри. Під час монтажу було використано відео- та аудіофайли різного хронометражу. Для забезпечення більш плавного та гармонійного стику окремих елементів застосувала спеціальний відеоперехід «Назва» з категорії «Розчинення».

Приймаючи рішення щодо кольорового стилю роботи, я зупинилася на варіанті поєднати природні відтінки та світло, зафіксовані в майстерні (для цілковитого занурення в атмосферу творчості й стиль життя митця), із чорно-білим ефектом. Відео- та аудіоелементи чергуються між собою.

Окрім цього, деякі частини відеоряду (саме вони структурно є окремою частиною роботи, виділяючись за допомогою технічних та емоційних особливостей) мають музичний супровід — композицію «Midsummer Night's Dream (Сон літньої ночі)», написану Вільгельмом Ріхардом Вагнером (Wilhelm Richard Wagner). Мелодія запозичена з безкоштовного сервісу YouTube Audio Library, а її використання не є порушенням авторських прав, оскільки, згідно із нормами міжнародного законодавства (Бернською конвенцією про охорону літературних і художніх творів, ратифікованою Україною), твір уже став загальним надбанням.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Аньес Ів. Підручник із журналістики: Пишемо для газет / Ів Аньес. К. : Видавничий дім «Києво-Могилянська академія», 2013. С. 315—316.
2. Багіров Е. Г. Основи телевізійної журналістики / Е. Г. Багіров : Вид-во МДУ, 1987. 238 с.
3. Бідзіля Ю. М. Словник журналіста : терміни, мас-медіа, постаті / Ю. М. Бідзіля. Ужгород: Закарпаття, 2007. 224 с.
4. Бляхер Л. Е. Портретний очерк в структурі жанров сучасної тележурналістики / Л. Е. Бляхер // Ученые заметки ТОГУ. 2016. №3. с. 73-78.
5. Дмитровський З. Є. Телевізійна журналістика: навч. посіб. / З. Є. Дмитровський. Львів : Видавничий центр Львівського національного університету імені Івана Франка, 2006. 316 с.
6. Гетьманець М. Ф. Сучасний словник літератури і журналістики / М. Ф. Гетьманець, І. Л. Михайлин. Х. : Прапор, 2009. 384 с.
7. Гордеев Ю. А. Жанровые разновидности современного очерка в печатных и интернет-изданиях / Ю. А. Гордеев // вестник вгу. Серия: филология. Журналистика. 2015. №4. с. 59-63.
8. Здоровега В. Й. Теорія і методика журналістської творчості : підруч. / В. Й. Здоровега. [2-ге вид., перероб. і допов.]. Львів: ПАІС, 2004. 268 с.
9. Кузнецов В. Г. Телевізійна журналістика / В. Г. Кузнецов : Вид-во МДУ, 1998. 249 с.
10. Лазарева А. Гід журналіста / А. Лазарева // Адаптація та упорядкування. К. : [б. в.], 1999. 96 с.
11. Лигачова Н. Кризис самоидентификации / Н. Лигачова // Телекритика. 2008. № 5. С. 12–16. URL : <https://detector.media/kritika/article/38283/2008-05-12-kryzys-samoedyentyfykatsyy/> (дата звернення: 26.04.2021).

12. Набієва Н. Портретний жанр у документальних телевізійних фільмах: теоретико-естетичні вимоги / Нармін Набієва // Синопис: текст, контекст, медіа. 2016. №3. с. 313.
13. Прилюк Д. Теорія і практика журналістської творчості / Д. Прилюк. К. : Вища школа, 1983. 273 с.
14. Соколов А. Г. Монтаж: телевидение, кино, видео / А. Г. Соколов : Изд-во А. Дворников, 2000. 245 с.
15. Сербенська О. А. Основи телетворчості: практикум / О. А. Сербенська, В. В. Бабенко. Львів : ПАІС, 2007. 112 с.
16. Старовойтенко І. В. Просопографічний портрет особистості у контексті сучасних завдань біографічних та історичних досліджень / І. В. Старовойтенко // Українська біографістика = Biographistica Ukrainica : зб. наук. праць / відп. ред.: В. С. Чишко, В. І. Попик ; НАН України, Ін-т біографічних досліджень. К. : НБУВ, 2008. Вип. 4. С. 50–66.
17. Стівенс М. Виробництво новин : телебачення, радіо, Інтернет / М. Стівенс. К.: Вид. дім «Києво-Могилянська академія», 2008. 407 с.
18. Харитоненко О. Жанрові грані біографічного дискурсу в сучасній періодиці / Журналістика. Вип. 16 (41). Київ, 2017. С. 150–171. URL : http://enpuir.npu.edu.ua/bitstream/123456789/18526/1/Харитоненко_2017_Жанри%20біогр.pdf (дата звернення: 02.04.2021).
19. Шаповал Ю. Г. Телевізійна публіцистика: методологія, методи, майстерність / Ю. Г. Шаповал. Л. : Видавничий центр ЛНУ ім. Івана Франка, 2002. – 233 с.
20. Шаповал Ю. Г. Феномен журналістики: проблеми теорії : монограф. / Ю. Г. Шаповал. Рівне : РВП «Роса», 2005. 248 с.

ДОДАТОК

Назва: Народження творчості

Автор: Юлія Андрияник

Оператор: Юлія Андрияник

Режисер: Юлія Андрияник

Хронометраж: 11:13

Титри: Андрій Опришко (митець).

Початок ВМЗ

Відеоряд	Звуковий ряд
Заставка (титульна сторінка)	Відсутній
Представлення героя — Андрія Опришка: портрет + дія в кадрі (чергування)	Тиша. Інтершум + з/к героя (чергування) З/к: <i>Опришко Андрій — горе для батьків.</i> З/к: <i>Краще б зайнявся ділом, а не цією всією байдою.</i> З/к: <i>Уже двадцять шостий пішов, то цікавіше й цікавіше стає чогось.</i>
Зав'язка другої лінії роботи — народження нового твору мистецтва	Музичний супровід — «Midsummer Night's Dream (Сон літньої ночі)» Вільгельма Ріхарда Вагнера
Андрій Опришко. Тема: перша спроба	Монолог у/к: <i>Перший раз я спробував мистецтво — це коли був конкурс у першому класі</i>

<p>себе в мистецтві, опис першого малюнка</p>	<p><i>дитячого малюнка. І батько навчив мене малювати одну картину: це був ліс, горобець із жолудем, які ділили між собою ромашку. Правда.</i></p> <p><i>По центру знаходилася ромашка, по ліву сторону — горобець, по праву сторону був жолудь. І вони вдвох ділили листочки ромашки. От. І я виграв гран-прі. Оце був перший досвід.</i></p>
<p>Крупний план. Продовження процесу створення мистецького об'єкта</p>	<p>Музичний супровід — «Midsummer Night's Dream (Сон літньої ночі)» Вільгельма Ріхарда Вагнера</p>
<p>Андрій Опришко. Тема: період перед вступом, навчання в художників</p>	<p>Монолог у/к: <i>Перед вступом я не вмів малювати. Зовсім. І перемальовував із картинок голову Вольтера з інтернету. Я думав, це бабушка. Я не знав, що Вольтер. Я називав це «бабушка».</i></p> <p><i>Я почав ходити по селу й шукати, хто ж мене навчить малювати. Поступав я до першого художника. Він мені відкрив, а потім двері закрив. Постукав я до другого художника, дядя Серьожа його звали. Я до нього зайшов, кажу: «Навчіть мене, будь ласка, малювати». І дядько Сергій мені сказав так: «Якщо ти хочеш влізти в це гімно, ми допоможемо тобі по самі вуха». Тоді я злякався, що він так сказав, і пішов до третього художника.</i></p> <p><i>І ось до четвертого художника (це був дядько Женя), і от уже там він мені показав Мікеланджело, дав мені помалювати картинки</i></p>

	<i>Мікеланджело, показав свої картини. І я до нього почав ходити.</i>
Крупний план. Продовження процесу створення мистецького об'єкта	Музичний супровід — «Midsummer Night's Dream (Сон літньої ночі)» Вільгельма Ріхарда Вагнера
Андрій Опришко. Тема: найскладніший період у творчості, створення картини, яку ніколи не продасть	Монолог у/к: <i>Найскладніший був етап, період, як я не вступив в НАОМА, бо я туди дуже мріяв і всі кістки свої клав, щоб туди вступити. Не вступив. І займався в приватних студіях. Заморився і поїхав додому. Вирішив: не вступлю — то не вступлю вже нікуди, залишуся вдома, буду пасти індиків. І я тоді приїхав, олію взяв і зробив оцей-от пейзаж. І після нього ставало краще... І вийшло продовжувати... Єдина, яку не продам. Да.</i>
Крупний план. Продовження процесу створення мистецького об'єкта	Музичний супровід — «Midsummer Night's Dream (Сон літньої ночі)» Вільгельма Ріхарда Вагнера
Андрій Опришко. Тема: іспит у коледжі, переїзд у Київ.	Монолог у/к: <i>Потім у нас був іспит у Миргородському художньому промисловому коледжі імені Миколи Васильовича Гоголя. Я там отримав перше місце й переміг хлопців, які були з художніх шкіл Полтавської області, завдяки тому, що я дуже багато й інтенсивно працював, малював, будував куби й натюрморти.</i>

	<p><i>Тому дали тоді перше місце. І це було дуже класно. І я тоді подумав: «О, можна продовжувати далі. Тут отримав перше місце — можна продовжувати далі».</i></p> <p><i>Через п'ять років я переїхав у Київ, бо один рік я считався й бомжував по Києву: десь мив підлогу, десь мив чайнички. Це правда. От, і мав можливість малювати.</i></p>
<p>Крупний план. Продовження процесу створення мистецького об'єкта</p>	<p>Музичний супровід — «Midsummer Night's Dream (Сон літньої ночі)» Вільгельма Ріхарда Вагнера</p>
<p>Андрій Опришко. Тема: справжнє таємне призначення спеціального боксу</p>	<p>Монолог у/к: <i>У мене є класна подружка Соня. Соня, привіт, привіт! Вона мені розповіла, чому зроблений оцей бокс. Я його зробив, щоб ставити сюди свічки, от, а вона мені говорить: «Це бокс спеціально для того, щоб сюди класти керамічні маленькі ручки, голову й лапки».</i></p> <p><i>От коли в мене заболіла рука, я її виліпив таку маленьку й поклад сюди, щоб вона не боліла. Якщо в мене заболіла голова, я виліпив голову й поклав її сюди, щоб вона в мене перестала боліти. Так робили греки.</i></p>
<p>Крупний план. Продовження процесу створення</p>	<p>Музичний супровід — «Midsummer Night's Dream (Сон літньої ночі)» Вільгельма Ріхарда Вагнера</p>

мистецького об'єкта	
<p>Андрій Опришко.</p> <p>Тема: кохання митців, особиста історія з юності</p>	<p>Монолог у/к: <i>Митці по-своєму кохають. Це правда. Був вечір, ми посварилися. І вона була далеко, жила за 80 кілометрів. Ми посварилися, і я сказав, що «я прийду до тебе пішком». Вона не повірила. І дарма. Я зателефонував своєму другу. Ну з ним було теж не все в порядку. І він мені говорить: «Давай пробіжимо 60 кілометрів. Пробіжимо 60 кілометрів».</i></p> <p><i>І ми 20 пробігли і всі інші пройшли пішком. Ми йшли всю ніч. Вийшли ми о 6 вечора і прийшли о 8 ранку. Я нарвав букет квітів там польових і знайшов стрекозу, яка ледь-ледь помирала, але ще махала своїми крильцями. Цю стрекозу я поставив на гору. Тобто букет уже був не просто букетом польових квітів, а з щось із живою твариною.</i></p> <p><i>Ми прийшли до будинку, і я постукав їй у вікно. Вона вийшла й говорить: «О Боже, мені здається, мені сниться, — вщипни мене!» І я її вщипнув. Там було за що щипати.</i></p> <p><i>Я не знаю, як кохають митці, але кохають митці особливо. Це правда.</i></p>
<p>Крупний план.</p> <p>Продовження процесу створення мистецького об'єкта</p>	<p>Музичний супровід — «Midsummer Night's Dream (Сон літньої ночі)» Вільгельма Ріхарда Вагнера</p>

<p>Андрій Опришко.</p> <p>Тема: чотири різні творчі роботи</p>	<p>Монолог у/к: <i>Один, два, три — це чотири роботи на різну тему, і виконані вони були в різних середовищах. Це зроблено в інституті — оця нижня, верхня й найвища. Там розп'яття вгорі. Тут мама із сином, який хворіє, і вона йому приносить копчену ковбасу. От, бутерброд із маслом і копченою ковбасою. Це з життя.</i></p> <p><i>Це мама, це я, от. Мені було років дев'ять. Я ніколи не пробував копчену ковбасу. І коли тільки в селі хворієш, тобі можуть дати щось смачне.</i></p> <p><i>І це портрет... Я називаю його «Портрет матері».</i></p> <p><i>А робота середня — вона зроблена з картону, грязюки, клею й каміння. Це розп'яття, придорожні хрести.</i></p>
<p>Крупний план.</p> <p>Продовження процесу створення мистецького об'єкта</p>	<p>Музичний супровід — «Midsummer Night's Dream (Сон літньої ночі)» Вільгельма Ріхарда Вагнера</p>
<p>Андрій Опришко.</p> <p>Тема: митець у процесі роботи, філософія творчості та життя</p>	<p>У/к: <i>Акт творіння — це, перш за все, акт руйнування.</i></p> <p>Інтершум.</p> <p>У/к: <i>Колотушечка, ми це називаємо «колотушечка»</i></p> <p><i>Дуже не хочеться руйнувати предмет. Є красивий шматочок. Але трагізм у тому, що цей шматок треба руйнувати для того, щоб було ціле й велике.</i></p> <p><i>І так вона вся потроху-потроху робиться згоди-донизу, знизу-догори. Отак.</i></p>

	<p>Інтершум.</p> <p><i>У/к: Я стараюся, щоб я міг передати стан, який я відчуваю в роботі, різними способами.</i></p> <p><i>Досконалість — це ж таке поняття... відносне.</i></p> <p><i>Ми є красивими, бо ми є недосконалими.</i></p>
<p>Крупний план.</p> <p>Завершення процесу створення мистецького об'єкта</p>	<p>Музичний супровід — «Midsummer Night's Dream (Сон літньої ночі)» Вільгельма Ріхарда Вагнера</p>
<p>Андрій Опришко.</p> <p>Тема: митець у процесі роботи, філософія творчості та життя</p>	<p>Інтершум.</p> <p><i>У/к: Це буде Ангел-охоронець, Ангел-охоронець у картоні. Буде Ангел-охоронець.</i></p> <p><i>Велике мистецтво для мене — це мистецтво, яке дає життєдайність і радість, коли я дивлюся на твір мистецтва — і він мене починає вирівнювати, дає мені життя, оце велике мистецтво.</i></p> <p>Інтершум.</p> <p><i>У/к: І так і малюю, так...</i></p> <p>Інтершум.</p> <p><i>З/к: Мені важливо, щоб я міг бути собою.</i></p> <p><i>Надихає... все. Пабло Пікассо казав: «Якщо я не закохаюся, я закохаюся у дверну ручку». От.</i></p> <p>Інтершум.</p>
<p>Крупний план.</p> <p>Готове творіння мистецтва</p>	<p><i>З/к: У мене таке враження, що я йду в темряві з фонаріком (ліхтариком).</i></p> <p>Музичний супровід — «Midsummer Night's Dream</p>

	(Сон літньої ночі)» Вільгельма Ріхарда Вагнера
Андрій Опришко з готовою роботою	З/к: <i>Ідея фікс — творити все життя і, мабуть, у наступному житті теж.</i> Музичний супровід — «Midsummer Night's Dream (Сон літньої ночі)» Вільгельма Ріхарда Вагнера

Кінець ВМЗ